

80th Anniversary
SILPAKORN UNIVERSITY
Creative Art and Science for All

คณะวิทยาการจัดการ
Faculty of Management Science

Proceedings

การประชุมวิชาการระดับชาติ
ครั้งที่ 11 ประจำปี 2566

*“ Driving Sustainable Development Goals:
Directions, Opportunities, and Challenges of Thai Entrepreneurs ”*

วันที่ 9 มิถุนายน 2566

ณ โรงแรมดุสิตธานี หัวหิน จังหวัดเพชรบุรี

Facebook : mssilpakorn

www.ms.su.ac.th

sumsilpakorn

[sums.silpakorn](https://www.instagram.com/sums.silpakorn)

คำสั่งคณะกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่ 00089/2566
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายพิจารณาผลงานทางวิชาการ
โครงการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 11 ประจำปี 2566

ตามที่คณะกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้กำหนดจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 11 ประจำปี 2566 ในวันศุกร์ที่ 9 มิถุนายน 2565 เพื่อเป็นเวทีการนำเสนอผลงานวิชาการ วิจัย และผลงานสร้างสรรค์ ในระดับชาติ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามวัตถุประสงค์ อาศัยอำนาจตามความมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2559 จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายพิจารณาผลงานทางวิชาการ เพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ ดังผู้รายนามต่อไปนี้

1. รองคณบดีฝ่ายวิจัย	ประธานกรรมการ
2. ศาสตราจารย์ ดร.ธงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร	กรรมการ
3. ศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ สังข์รักษา	กรรมการ
4. ศาสตราจารย์ ดร.นันทินต์ วานิชชีวะ	กรรมการ
5. ศาสตราจารย์ ดร.บุษบา กนกศิลปกรรม	กรรมการ
6. ศาสตราจารย์ ดร.พรศักดิ์ ศรีอมรศักดิ์	กรรมการ
7. รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษณ์ รักชาติเจริญ	กรรมการ
8. รองศาสตราจารย์ ดร.กุลชลี จงเจริญ	กรรมการ
9. รองศาสตราจารย์ ดร.เก็จกนก เอื้อวงศ์	กรรมการ
10. รองศาสตราจารย์ ดร.เกตุวดี สมบูรณ์ทวี	กรรมการ
11. รองศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย ภูวนาถวิจิตร	กรรมการ
12. รองศาสตราจารย์ ดร.ธนิษฐ์ รัตนพงศ์ภิญโญ	กรรมการ
13. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ จันทร์ทิพย์	กรรมการ
14. รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพชัย พสุนนท์	กรรมการ
15. รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยะพงษ์ จันทร์ใหม่มูล	กรรมการ
16. รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์	กรรมการ
17. รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทร์ พลอยแหวน	กรรมการ
18. รองศาสตราจารย์ ดร.รัฐพล อ้นแจ้ง	กรรมการ
19. รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ วิจิตรพัชรภรณ์	กรรมการ
20. รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภกิจ สุทธิเรืองวงศ์	กรรมการ
21. รองศาสตราจารย์ ดร.สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์	กรรมการ

22.	รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ ศิริสรหรือธิ์	กรรมการ
23.	รองศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ อมรสิริพงศ์	กรรมการ
24.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยโทหญิง ดร.เกิดศิริ เจริญวิศาล	กรรมการ
25.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎา พรรณราย	กรรมการ
26.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกริกฤทธิ์ อัมพะวัต	กรรมการ
27.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกศราพร พรหมนิมิตกุล	กรรมการ
28.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โกสินทร์ เตชะนิยม	กรรมการ
29.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตพนธ์ ชุมเกต	กรรมการ
30.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตศักดิ์ พุฒจร	กรรมการ
31.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมชัย กิตติศักดิ์นาวิน	กรรมการ
32.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวนชื่น อัคคะวงนิชชา	กรรมการ
33.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณภัทร วิชะกุล	กรรมการ
34.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐธนา สีหรัตน์รักษ์	กรรมการ
35.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล บุญแก้วสุข	กรรมการ
36.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์สุดา พุฒจร	กรรมการ
37.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนกฤต สังข์เฉย	กรรมการ
38.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธาดาธิเบศร์ ภูทอง	กรรมการ
39.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพรัตน์ บุญเพียรผล	กรรมการ
40.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภานนท์ หอมสุด	กรรมการ
41.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิธิกร ม่วงศรีเขียว	กรรมการ
42.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทีป ฉัตรสุภาวงศ์	กรรมการ
43.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพล เปรมทองสุข	กรรมการ
44.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา มีสุข	กรรมการ
45.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา นาคปฐม	กรรมการ
46.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนัสนิพนธ์ สมบัติ	กรรมการ
47.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนัสนิพนธ์ สิมะขจรบุญ	กรรมการ
48.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์วิวัฒน์ มะณีวงศ์	กรรมการ
49.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรพล เจตโรจนานนท์	กรรมการ
50.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรพัฒน์ ยางกลาง	กรรมการ
51.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญรติ จันทร์ภักดิ์	กรรมการ
52.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนิรัตน์ สุขเกษม	กรรมการ
53.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนัสสินี บุญมีศรีสง่า	กรรมการ
54.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เมษธาวิณ พลโยธี	กรรมการ
55.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระชานนท์ ทวีผล	กรรมการ
56.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระบิล พันภัย	กรรมการ
57.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรวดี อึ้งโพธิ์	กรรมการ
58.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพล พิณิจ	กรรมการ
59.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชร จตุพร	กรรมการ

60.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ เจษฎาลักษณ์	กรรมการ
61.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิระ ศรีโยธิน	กรรมการ
62.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภรัตน์ แสงฉัตรแก้ว	กรรมการ
63.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรวรยา ธรรมอภิพล	กรรมการ
64.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัตยา ตันจันทร์พงศ์	กรรมการ
65.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันติธร ภูริภักดี	กรรมการ
66.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริชัย ดีเลิศ	กรรมการ
67.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิรัตน์ กิตติพงษ์วิเศษ	กรรมการ
68.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนี คำนวลศิลป์	กรรมการ
69.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรมงคล นิมจิตต์	กรรมการ
70.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสนีย์ พวงยานี	กรรมการ
71.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรินทร์ เทวดา	กรรมการ
72.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรยา พรเอี่ยมมงคล	กรรมการ
73.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรถพงศ์ พีระเชื้อ	กรรมการ
74.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี ยศบุตร	กรรมการ
75.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาชวีภุชฌ์ น้อมเนียน	กรรมการ
76.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิสราภรณ์ หนูผล	กรรมการ
77.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จอมภัก คัลังระหัด	กรรมการ
78.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดาวลอย กาญจนมณีเสถียร	กรรมการ
79.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทรงสุดา ภู่อ่าง	กรรมการ
80.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสาวคนธ์ หนูขาว	กรรมการ
81.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อริสสา สะอาดนัก	กรรมการ
82.	อาจารย์ ดร.กฤษฎา พรประภา	กรรมการ
83.	อาจารย์ ดร.คมกริช นันทะโรจงศ์	กรรมการ
84.	อาจารย์ ดร.จันทร์พร ช่วงโชติ	กรรมการ
85.	อาจารย์ ดร.ชัยรัตน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง	กรรมการ
86.	อาจารย์ ดร.ชัชณพงศ์ ศิริโชตินิศากร	กรรมการ
87.	อาจารย์ ดร.ฐิติกรณียา วิไชย จารีกศิลป์	กรรมการ
88.	อาจารย์ ดร.ทิพวรรณ กำศิริมงคล	กรรมการ
89.	อาจารย์ ดร.ธีรวัช สุขวิลัยหิรัญ	กรรมการ
90.	อาจารย์ ดร.นพดล ไตวิชัยกุล	กรรมการ
91.	อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา	กรรมการ
92.	อาจารย์ ดร.ประไพพิมพ์ สุธีวสินนนท์	กรรมการ
93.	อาจารย์ ดร.ปริญญา หุ่นโพธิ์	กรรมการ
94.	อาจารย์ ดร.ปิยะกาญจน์ สุพรรณชนะบุรี	กรรมการ
95.	อาจารย์ ดร.ภฤศญา ปิยนุสรณ์	กรรมการ
96.	อาจารย์ ดร.ภวินธ์ธนา เจริญบุญ	กรรมการ
97.	อาจารย์ ดร.ภูธิป มีถาวรกุล	กรรมการ

98. อาจารย์ ดร.รักชนก โสภากิจ	กรรมการ
99. อาจารย์ ดร.รุ่งทิพย์ จันทร์ธนะกุล	กรรมการ
100. อาจารย์ ดร.วงศ์ศักดิ์ดา วีระไพบุลย์	กรรมการ
101. อาจารย์ ดร.วัชระ เวชประสิทธิ์	กรรมการ
102. อาจารย์ ดร.ศรายุทธ แสนมี	กรรมการ
103. อาจารย์ ดร.สัจจวัฒน์ จารีกศิลป์	กรรมการ
104. อาจารย์ ดร.สุรภัทร์ พิไชยแพทย์	กรรมการ
105. อาจารย์ ดร.มรกต กำแพงเพชร	กรรมการ
106. เกสัชกร ดร.ยุทธภูมิ มีประดิษฐ์	กรรมการ
107. ดร.จิรภิญญา สันนิภางกูร	กรรมการ
108. นางสาวสุนิสา วงศ์ประทุม	เลขานุการ
109. นายเอกพันธ์ หวานใจ	ผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2566 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2566

Wint.

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุทธะนันท์)

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

สารบัญ

	หน้า
การเพิ่มประสิทธิภาพความปลอดภัยจากอัคคีภัย ในหอพักนักศึกษา (บ้านมหิตล) มหาวิทยาลัยมหิดล วัชรภรณ์ ฉ่ำชื่น, รัชพร ธัญญาวัฒนา, สุพรรณิ โตสัมพันธ์, และ พิษญา मुखโต.....	563
การให้ความหมาย ที่มาของความหมาย และแนวทางการเลือกใช้บริการคาเฟ่ เพื่อสุขภาพในกรุงเทพมหานคร อนนุช ทรงอารมย์ และ ปริญา หรุ่นโพธิ์.....	579
ความต้องการพัฒนาตนเองของพนักงานบริษัทเอกชน กรณีศึกษา: พนักงานบริษัทขนส่งเอกชนขนาดเล็กและขนาดกลางในอำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ณัฐนา สีหะรัตนรักษ์, เบญญาภา หลีกคำ, ณัฐชนันท์ ผลจันทร์, เขียวลักษณ์ ทวีพันธ์, เฉลิมพล พุ่มพวง และศศิกานต์ เข้าจตุรัส.....	595
การศึกษากระบวนการของแรงจูงใจที่ส่งผลต่อระดับแรงจูงใจ ในการปฏิบัติงานของพนักงานภาครัฐและภาคเอกชน สุธิดา ปิติโกศ และ จุล ธนศรีวินิชชัย.....	613
รูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มเจนเอเรชั่นวายในเขตกรุงเทพมหานคร ธนพล ศิริवासัน, นิศารท โกศล, มนต์สินี บุญมีศรีสง่า และ ระชานนท์ ทวีผล.....	632
การศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่กลับมาเที่ยวซ้ำ กรณีศึกษาอุทยานหินเขางูจังหวัดราชบุรี ปรวพรรณ ทิพย์เที่ยงแท้, ปิยวัฒน์ อังสนาวลีน, มนต์สินี บุญมีศรีสง่า และระชานนท์ ทวีผล.....	6644
คุณภาพบริการที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าพักโรงแรมของผู้รับบริการกลุ่ม LGBTQ+ ในเขตกรุงเทพมหานคร ณัฐธยาน์ ตุงรงค์, วริยาพร ขาวรัตน์, บุญทริกา กรรภิมย์, มนต์สินี บุญมีศรีสง่า และ ระชานนท์ ทวีผล.....	656
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงแรมที่พักในเขตอิมแพ็ค อารีน่า เมืองทองธานี ในช่วงที่มีการจัดงานคอนเสิร์ต อรจิรา รื่นเลื้อ, มนต์สินี บุญมีศรีสง่า และ ระชานนท์ ทวีผล	673
ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดสำหรับแอปพลิเคชันบริการจองที่พักของครุอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร วรุณธร แผงประเสริฐ, พรอุษา ฉายชวงษ์, มนต์สินี บุญมีศรีสง่า และระชานนท์ ทวีผล.....	684

การศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่กลับมาเที่ยวซ้ำ กรณีศึกษาอุทยานหินเขางู จังหวัดราชบุรี

The Study on the Behavior of Tourists' Revisit , A Case study: Khao Ngu Stone Park, Ratchaburi Province

ปรววรรณ ทิพย์เที่ยงแท้¹ ปิยวัฒน์ อังสนาวลีน² มนัสลินี บุญมีศรีสง่า³ ระชานนท์ ทวีผล⁴

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่กลับมาเที่ยวซ้ำในอุทยานหินเขางู จังหวัดราชบุรี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามปลายปิด มีกลุ่มตัวอย่าง คือ จากนักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 400 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Stand and Deviation)

ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 52.5 มีอายุ 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.00 สถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 47.5 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 52.75 มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 34.00 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000-25,000 คิดเป็นร้อยละ 42.50 ในแหล่งท่องเที่ยวอุทยานหินเขางูพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านสิ่งดึงดูดจิตใจ ($\bar{X}$ = 4.18, SD.= 0.61) รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X}$ = 4.16, SD.= 0.63) ด้านสิ่งนำพาเข้าถึง ($\bar{X}$ = 4.12, SD.= 0.58) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X}$ = 3.95, SD.= 0.70) และด้านการบริการที่พัก ($\bar{X}$ = 3.92, SD.= 0.63) สาเหตุของการกลับมาเที่ยวซ้ำโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.28, SD.= 0.59)

คำสำคัญ : พฤติกรรมนักท่องเที่ยว, การกลับมาเที่ยวซ้ำ, อุทยานหินเขางู

¹⁻² นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และ อีเวนต์

³⁻⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Abstract

The objective of this research is to study the behavior tourists' revisit in Khao Ngu Stone Park. Ratchaburi Province. It is a quantitative research to collect closed-ended questionnaire a sample of this study had 400 Thai Tourist. The statistics for analyzing data were percentage Frequency Mean Stand and Deviation.

The study found that the majority of tourists were, female, 52.5%, 21-30 years old, or hundreds, 38.00% Single status 47.5% have a bachelor's degree or 52.75% , student occupation 34.00% , average monthly income of 10,000-25,000 42.50%, behavior of tourists who revisit to Khao Ngu Stone Park It was found that mental attraction ($\bar{x}$ =4.18, SD.= 0.61) amenities ($\bar{x}$ = 4.16, SD.= 0.63) accessibility ($\bar{x}$) = 4.12, SD.= 0.58) activities ($\bar{x}$ = 3.95, SD.= 0.70) and accommodation services ($\bar{x}$ = 3.92, SD.= 0.63) the reasons to revisiting in the highest level. ($\bar{x}$ = 4.28, SD.= 0.59)

Keywords: TOURISM BEHAVIOR, REVISIT, KHAO NGU ROCK PARK

1. บทนำ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจไทย รวมถึงยังเป็นการสร้างรายได้ที่สำคัญให้กับท้องถิ่นทั้งทางตรงและทางอ้อมให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง ขยายตัวร้อยละ 2.3 ต่อปี เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวเป็นหลัก สภาพการณ์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย ในระยะต่อมามีต้องเผชิญกับความท้าทายด้านความยั่งยืน จากการเติบโตเชิงปริมาณมากกว่าคุณภาพ นอกจากนี้ ผลของการกระจายรายได้ พบว่ามูลค่าจากการท่องเที่ยวร้อยละ 90 ยังกระจุกตัวอยู่ในเมืองหลัก ไม่สามารถกระจายไปยังเมืองรองได้ โดยเฉพาะรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติในเมืองหลักสูงถึงร้อยละ 98 ของรายได้ทั้งหมดของนักท่องเที่ยวต่างชาติ จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ตั้งแต่ ปีพ.ศ.2563 ทำให้ประเทศไทยต้องประเพณีกับระบบทดรอยระดับสูง ของเศรษฐกิจการท่องเที่ยว ทำให้รายได้จากการท่องเที่ยวลดลงถึงร้อยละ 71 จาก ปีพ.ศ. 2562 เหลือเพียง 0.79 ล้านล้านบาท ถึงแม้ว่าจะมีมาตรการกระตุ้นการเดินทางท่องเที่ยว จากหน่วยงานภาครัฐที่ผ่านมา อาทิ โครงการเราเที่ยวด้วยกัน โครงการเป็นกำลังใจ เป็นต้น แต่ยังไม่เพียงพอต่อการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว ประกอบกับสถานการณ์แนวโน้มการแพร่ระบาดยังคงยืดเยื้อจากเชื้อโควิด-19 สายพันธุ์ใหม่ทั่วโลก ทำให้ภาคักศน์ของเศรษฐกิจการท่องเที่ยวของไทย ในระยะต่อไปยังมีความไม่แน่นอน ในขณะที่ศักยภาพของการท่องเที่ยวไทยยังมีข้อได้เปรียบจากประเทศคู่แข่งเพื่อนบ้านด้วยทำเลที่ตั้งที่เป็นจุดศูนย์กลางของภูมิภาคอาเซียน ความหลากหลายทางทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม และการมีอัยยาศัยไมตรีของคนไทย สำหรับปัญหาที่ผ่านมา ทำให้ประเทศไทยมีความท้าทายต่อการบรรลุเป้าหมายของการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับนักท่องเที่ยว เพื่อดึงดูดให้เกิดการจับจ่ายใช้สอยของนักท่องเที่ยวมากขึ้น การจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ทั้งในมิติของมาตรฐานความสะอาดและความปลอดภัย ตลอดจนการคำนึงถึงผลกระทบของสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ การพัฒนาปัจจัยให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง การปรับปรุงระเบียบกฎหมายที่ล้าสมัย การใช้เทคโนโลยีด้านข้อมูลในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2566)

นอกจากนี้ ข้อได้เปรียบของสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทยมีความหลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งแต่ละกลุ่มต้องการประสบการณ์ทางการท่องเที่ยวที่แปลกใหม่ ดังนั้นการท่องเที่ยวแต่ละรูปแบบจึงควรปรับเปลี่ยนกิจกรรมและองค์ประกอบที่สนับสนุน เพื่อตอบสนองกระแสความนิยมนักท่องเที่ยวให้เป็นปัจจุบันมากที่สุด เช่น การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงทัศนศึกษาและศาสนา การท่องเที่ยวเชิงกีฬา การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเป็นรางวัล การท่องเที่ยวแบบผจญภัย ฯลฯ ในขณะเดียวกันการท่องเที่ยวแบบผจญภัยในประเทศไทยยังเป็นรูปแบบกิจกรรมที่ได้รับความนิยมระดับต้น ซึ่งความท้าทายที่เกิดขึ้นของนักท่องเที่ยวเป็นการเรียนรู้ประสบการณ์จากทรัพยากรทางธรรมชาติที่มีลักษณะพิเศษ เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางไปแล้ว จะได้รับความสนุกสนาน ตื่นเต้น หวาดเสียว ผจญภัย ฯลฯ นำไปสู่การสร้างความทรงจำและปรับมุมมองการเรียนรู้ที่แปลกใหม่ในชีวิต (จันจิรา สุขบรรจง, 2559)

ยิ่งไปกว่านี้พฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่ตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวหรือกิจกรรมการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับกระแสความต้องการจากกลุ่มภูมิภาคยังคงเป็นวิสัยทัศน์ต่อไปที่ต้องปฏิบัติ (กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) ทั้งนี้ UNESCO หรือองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติยังกล่าวถึงความเป็นไปได้ในการสร้างการท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมเมืองนั้นๆ

ผ่านประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวเอง (สุดแดน วิสุทธิลักษณ์, 2558) โดยผ่านเป้าหมายสูงสุดของการเลือกเส้นทางท่องเที่ยวใหม่ที่นักท่องเที่ยวจะได้รับความเพลิดเพลินทางจิตใจหรือความสุขทางจิตใจแล้วนั้น ยังเป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจกันในสังคมของเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ทำให้สังคมเกิดความสงบสุขซึ่งการนำการท่องเที่ยวมาเป็นเครื่องมือในการเชื่อมโยงคนในสังคมเดียวกันและต่างสังคม ยังเป็นการรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ทั้งวัฒนธรรม วัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้มีการศึกษาวิจัยในพื้นที่ท่องเที่ยวของจังหวัดราชบุรีของ พรธิดา เทพประสิทธิ์ (2564) ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการท่องเที่ยวการสร้างศักยภาพและการพัฒนาพื้นที่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้เป็นเมืองท่องเที่ยว อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี พบว่า การศึกษาและการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้เป็นเมืองน่าอยู่สู่เมืองน่าเที่ยวควรมีการกำหนดแนวทางการดำเนินงานใน 4 ส่วน การจัดการแหล่งท่องเที่ยว การจัดการของของโรงแรม และ ที่พัก การมีส่วนร่วมของชุมชนและการสนับสนุนของชุมชน และการจัดงานอีเว้นต์ (พงศกฤต นันทนากรณ์, 2564) อีกทั้งการศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยว และความเห็นของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวแบบเป็นกลุ่ม เนื่องจากมีแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการมีชื่อเสียงและได้รับความนิยม มีการค้นหาข้อมูลทางการท่องเที่ยวจาก อินเทอร์เน็ต มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคน 1,000 บาท

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้ศึกษาวิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่กลับมาเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษาอุทยานหินเขางู จังหวัดราชบุรี เนื่องด้วยอุทยานหินเขางูเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมีทัศนียภาพที่งดงาม เทือกเขาที่มีความลาดชัน ไร่ ไร่แห่ง เป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางโบราณคดีที่เป็นที่ น่าสนใจของนักท่องเที่ยว มีเทือกเขา บางส่วนเป็นที่ราบและแอ่งน้ำ ตลอดจนสภาพภูมิประเทศและทิวทัศน์สวยงามและแปลกตา ซึ่งแตกต่างจากแหล่งท่องเที่ยวอื่น และผลการศึกษายังเป็นประโยชน์ต่อการผลักดันการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน บริเวณพื้นที่อุทยานหิน เขางู จังหวัดราชบุรี และให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวสามารถนำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย แผนงาน และ นำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานหินเขางู จังหวัดราชบุรี อย่างมีประสิทธิภาพ

2.วัตถุประสงค์ในการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่กลับมาเที่ยวซ้ำในอุทยานหินเขางู จังหวัดราชบุรี

3.วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

3.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

3.1.1 พฤติกรรมนักท่องเที่ยวมีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวของมนุษย์ ซึ่งกระทำเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจากกิจกรรมงานประจำ โดยการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อความสนุกสนานบันเทิงรื่นรมย์ เพื่อประชุมสัมมนา เพื่อศึกษาหาความรู้เพื่อการกีฬา เพื่อการติดต่อธุรกิจตลอดจนการเยี่ยมญาติพี่น้องนั้นว่าเป็นการท่องเที่ยวทั้งสิ้น โดยไม่คำนึงถึงว่าระยะทางนั้น จะใกล้หรือไกล และการเดินทางนั้นจะมีการค้างแรมหรือไม่ก็ตาม (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2560 ; นิคม จารุมณี, 2536)

3.1.2 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจท่องเที่ยว หมายถึง ปฏิบัติการของนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้รับหรือการใช้บริการทางการท่องเที่ยว รวมทั้งกระบวนการในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว อาจกล่าวได้ว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจท่องเที่ยวมีขั้นตอนเริ่มจากการส่งเสริมทางการตลาดการท่องเที่ยว

เป็นการให้ข่าวสารข้อมูลทางการท่องเที่ยวให้แก่กลุ่มเป้าหมายผ่านสื่อต่าง ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารเหล่านั้น และความต้องการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวแต่ละคนก็มีความแตกต่างกัน สิ่งดึงดูดใจของนักท่องเที่ยว เป็นแรงผลักดันให้เกิดการตัดสินใจของนักท่องเที่ยว ทำให้เกิดภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยว และการวางแผนค่าใช้จ่ายทางการท่องเที่ยว เป็นการวางแผนค่าใช้จ่ายทางการท่องเที่ยวที่จะเกิดขึ้น การเตรียมการเดินทางในแต่ละที่ได้วางแผนไว้และประสบการณ์นักท่องเที่ยวเป็นการประเมินผลความสำเร็จของการจัดการการท่องเที่ยว นอกจากนี้ ทศนคติของนักท่องเที่ยวได้รับความพึงพอใจ ก็จะมีมุมมองที่ดีในการท่องเที่ยวในแต่ละครั้งอาจทำให้เขากลับมาท่องเที่ยวและบอกต่อให้คนในครอบครัวหรือคนใกล้ชิดให้มาท่องเที่ยวสถานที่นี้อีกด้วย (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2558)

3.1.3 การกลับมาเที่ยวซ้ำ หมายถึง แนวทางการรักษาสภาพของสถานที่ท่องเที่ยว ที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจและเป็นที่น่าสนใจกับสถานที่ที่ได้ไปเที่ยวมาแล้ว จนเกิดความพอใจและทำให้เกิดการกลับมาเที่ยวซ้ำ ลักษณะของสถานที่ท่องเที่ยวเป็นอีกสิ่งหนึ่ง ที่ทำให้นักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวซ้ำ นอกจากนี้กิจกรรมการท่องเที่ยวยังเป็นอีกสิ่งสนับสนุนที่ทำให้นักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวซ้ำ (วนารัตน์ บุญธรรม, 2565 ; ศลิษา ธีรานนท์และเจริญชัย เอกมาไพศาล, 2559)

3.2 ข้อมูลอุทยานหินเขางู

อุทยานหินเขางู แต่เดิมเป็นแหล่งระเบิดและย่อยหินที่สำคัญของประเทศไทย เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีคุณภาพที่ดี และต่อมาทางภาครัฐและประชาชนได้เล็งเห็นถึงความเสื่อมโทรมของภูมิประเทศและวิวทิวทัศน์ ดังนั้นทางจังหวัดราชบุรีจึงได้พัฒนาพื้นที่ส่วนกลางให้เป็นสวนสาธารณะและสถานที่โบราณคดีที่สำคัญ ภายในอุทยานหินเขางูแห่งนี้ มีแหล่งสถานที่ท่องเที่ยวทางโบราณคดีอยู่หลายแห่ง ซึ่งจะมีถ้าที่อยู่บนภูเขามิถาถาณี ถ้ำผาโกล และ ถ้ำจัน-จาม แต่ละที่อยู่ไม่ไกลกัน อีกทั้งแหล่งท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมอยู่หลายอย่าง อาทิ การถีบเรือเป็ด การนั่งรถรางชมวิวทิวทัศน์ การขึ้นไปจุดชมวิวกว้างให้มองเห็นสะพานที่ยาวไปในระดับไกลตา (สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดราชบุรี, 2562)

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quatitive Reseaech) ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวอุทยานหินเขางู อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี เป็นการศึกษาไม่ทราบประชากรจำนวนที่แน่นอนซึ่งผู้วิจัยได้คำนวณของกลุ่มขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ (Cochran, 1977) มีสัดส่วน 384 คน ผู้วิจัยได้เพิ่มระดับความเชื่อมั่นอยู่ที่ระดับร้อยละ 95 จำนวน 400 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

4.1 การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) ศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถาม 2) ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการศึกษาใช้แบบสอบถามปลายปิด ลงพื้นที่ภาคสนามโดยตรง เพื่อให้นักท่องเที่ยวกรอกข้อมูลและเก็บคืนมา โดยแบ่งคำถามเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วยส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมี 6 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และ รายได้ต่อเดือน โดยคำถามในส่วนที่ 1 เป็นแบบเลือกตอบ (Check List) ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่กลับมาเที่ยวซ้ำอุทยานหินเขางู ตามแนวทาง 5 A (Dickman, 1996) ทั้ง 5 ด้านประกอบด้วย ด้านละ 3 ข้อ สิ่งดึงดูดใจ (Attraction) สิ่งอำนวยความสะดวก (Accessibility) สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) การบริการที่พัก (Accommodation) กิจกรรมในท่องเที่ยว (Activities) ส่วนที่ 3 แบบแบบสอบถามสาเหตุการกลับมาเที่ยวซ้ำในอุทยานหินเขางูมี 3 ข้อที่มาจากเที่ยว

อุทยานหินเขางู ซึ่งคำถามในส่วน 2-3 มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert Scales) ได้แก่ 5 มากที่สุด 4 มาก 3 ปานกลาง 2 น้อย 1 น้อยที่สุด โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายเพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ย โดยใช้สูตรความกว้างอันตรรกาคชั้น (ซัวล เรื่องประพันธ์, 2543) 4.21-5.00 มากที่สุด 4.31-4.20 มาก 2.61-3.40 ปานกลาง 1.81-2.60 น้อย และ 1.00-1.80 น้อยที่สุด

4.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ทดสอบความสมบูรณ์ของเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามมาตรวจสอบว่าตรงกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขเสนอผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาค่าความเที่ยงค่าดัชนี (Item-Objective Congruence Index : IOC) ของแบบสอบถาม พบว่า ข้อคำถามแต่ละข้อมีความเที่ยงตรง มากกว่า 0.5 ขึ้นไป ถือว่าแบบสอบถามนี้มีความเที่ยงตรงและสามารถนำไปใช้ได้ จากนั้นนำแบบสอบถามไปตรวจหาความเชื่อมั่น (Reliability) ในกลุ่มนักท่องเที่ยวอาสาสมัครที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน (Rovinelli & Hambleton, 1977) เพื่อทดสอบความเข้าใจ ในข้อคำถามและเนื้อหาด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาค (Cronbach'Alpha) จากการวิเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า มีค่าโดยรวมอยู่รวม 0.83 ซึ่งมากกว่า 0.75 แสดงว่าแบบทดสอบนี้สามารถนำไปใช้ได้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5. ผลการวิจัย

5.1 จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างหรือผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน ด้วยการวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนาคำร้อยละ และค่าความถี่มีรายละเอียดตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (N = 400)	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	210	52.5
ชาย	190	47.5
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	84	21.00
ระหว่าง 21 – 30 ปี	152	38.00
31 – 40 ปี	80	20.00
41 - 50 ปี	61	15.25
มากกว่า 50 ปี	23	5.75
สถานภาพ		
โสด	190	47.5
สมรส	140	35.0
หม้าย/หย่าร้าง	70	17.5
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	134	33.5
ปริญญาตรี	211	52.75
สูงกว่าปริญญาตรี	55	13.75
อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	136	34.00
อาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	78	19.5
อาชีพธุรกิจส่วนตัว	69	17.25
อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน	61	15.25
อาชีพเกษตรกร	35	8.75
อื่นๆ	21	5.25
รายได้		
ต่ำกว่า 10,000	150	37.5
10,000 – 25,000	170	42.5
สูงกว่า 25,000	80	20.00

จากตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 52.5 มีอายุระหว่าง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.00 สถานภาพ สถานภาพโสด จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 47.50 ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 52.75 อาชีพนักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 34.00 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.50

5.2 จากการวิเคราะห์พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่กลับมาเที่ยวซ้ำในอุทยานหินเขางู จังหวัดราชบุรี มีรายละเอียดตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในอุทยานหินเขางู จังหวัดราชบุรี

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	SD.	แปลผล
1. สิ่งดึงดูดใจ	4.18	0.61	มาก
2. สิ่งนำพาเข้าถึง	4.12	0.58	มาก
3. สิ่งอำนวยความสะดวก	3.95	0.70	มาก
4. การบริการที่พัก	3.92	0.63	มาก
5. กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว	4.16	0.63	มาก

จากตารางที่ 2 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในอุทยานหินเขางู จังหวัดราชบุรี พบว่า ด้านสิ่งดึงดูดใจมีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.18, SD. = 0.61) รองลงมา คือ ด้านกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.16, SD. = 0.63) ด้านสิ่งนำพาเข้าถึงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.12, SD. = 0.58) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.95, SD. = 0.70) และด้านการบริการที่พักมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.92, SD. = 0.63) ตามลำดับ

5.3 จากการวิเคราะห์สาเหตุการกลับมาเที่ยวซ้ำในอุทยานหินเขางู จังหวัดราชบุรี มีรายละเอียดตามตารางที่ 3 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 สาเหตุการกลับมาเที่ยวซ้ำในอุทยานหินเขางู จังหวัดราชบุรี

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD.	แปลผล
1. สถานที่ท่องเที่ยวตรงกับความชอบ	4.36	0.61	มากที่สุด
2. คุ่มค่ากับราคาค่าใช้จ่ายทั้งหมด	4.21	0.57	มากที่สุด
3. จะกลับมาเที่ยวอีกในครั้งต่อไป	4.29	0.59	มากที่สุด
รวม	4.28	0.59	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 แสดงการกลับมาเที่ยวซ้ำของผู้ตอบแบบสอบถามโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.28, SD. = 0.59) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า สถานที่ท่องเที่ยวตรงกับความชอบมีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.36, SD. = 0.61) รองลงมา คือ จะกลับมาเที่ยวในอีกครั้งต่อไปมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.29, SD. = 0.59) และคุ่มค่ากับราคาที่ใช้จ่ายทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.21, SD. = 0.57) ตามลำดับ

6. สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัยพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวอุทยานหินเขางู จังหวัดราชบุรี สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

6.1 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีสถานภาพโสดระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา เดินทางเข้าถึงโดยใช้รถยนต์ส่วนตัว สอดคล้องกับงานวิจัยของมิ่งขวัญ สมบัติแก้ว (2561) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกลับมาเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวในจังหวัดชุมพร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุระหว่าง 20-30 ปี มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี โดยมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านกิจกรรมท่องเที่ยวทางเลือก และสอดคล้องกับ ภัคสิริ เผือกผ่อง (2562) ปัจจัยทางการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำของตลาดน้ำวัดลำพญา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม พบว่าปัจจัยทางการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเที่ยวซ้ำ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีการศึกษาระดับปริญญาตรี เนื่องจากกลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาตรีอยู่ในช่วงของวัยรุ่นที่กำลังต้องการศึกษาหาความรู้และประสบการณ์ เพื่อที่จะเป็นการตัดสินใจในการกลับมาเที่ยวซ้ำ นิยมเดินทางมาท่องเที่ยวพร้อมกับกลุ่มเพื่อนในวัยเดียวกัน

6.2 พฤติกรรมการกลับมาเที่ยวซ้ำอุทยานหินเขางู จังหวัดราชบุรี พบว่า การเลือกตัดสินใจกลับมาเที่ยวซ้ำที่อุทยานหินเขางู จังหวัดราชบุรี มีปัจจัยสนับสนุนหลายประการไม่ว่าจะเป็นรูปแบบในการเดินทางได้หลายช่องทาง สามารถเดินทางเข้าถึงได้ง่าย มีกิจกรรมขณะมาท่องเที่ยว มีสิ่งอำนวยความสะดวก และมีสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรเชษฐ์ อ่ำสัน (2560) แนวทางกลับมาเที่ยวซ้ำในแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าแนวทางกลับมาเที่ยวซ้ำในแหล่งท่องเที่ยว โดยนักท่องเที่ยวมีความพอใจต่อการกลับมาเที่ยวซ้ำ เกิดจากองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ 1) สิ่งดึงดูดจิตใจ 2) สิ่งนำพาเข้าถึง 3) กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว 4) ที่พักในแหล่งท่องเที่ยว 5) สิ่งอำนวยความสะดวก สอดคล้องกับงานวิจัยของ พลธนธรรณ ประดิษฐ์เวทย์ (2563) ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจและการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อชุมชนท่องเที่ยว ธ.ก.ส. ในเขตพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทย ปัจจัยด้าน คุณภาพการบริการที่มีผลต่อระดับการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ พบว่า การกลับมาเที่ยวซ้ำมีสาเหตุมาจากสภาพแวดล้อมของสิ่งดึงดูดจิตใจ และด้านโครงสร้างพื้นฐาน และ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทิภาญจน์ ฤทธิเทวา (2563) ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวและคุณค่าที่ได้รับจากการท่องเที่ยวที่ส่งผล ต่อการกลับมาเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดสงขลา พบว่า ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวและคุณค่าที่ได้รับจากการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อการกลับมาเที่ยวซ้ำ โดยกลุ่มตัวอย่างมีระดับ ความเป็นจริงต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรมและสถานที่ท่องเที่ยว ด้านที่พัก ด้านสิ่งดึงดูดใจที่เกิดจากมนุษย์ด้านความสนุกสนานและความบันเทิง ด้านสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว และด้านบรรยากาศทางสังคม

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการศึกษาพบว่า อุทยานหินเขางู จังหวัดราชบุรี เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีรูปแบบในการเดินทางได้หลายช่องทางสามารถเดินทางเข้าถึงได้ง่าย มีกิจกรรมชมธรรมชาติและท่องเที่ยว มีสิ่งอำนวยความสะดวก และมีสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ทำให้เกิดการกลับมาเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวอีกครั้งต่อไป

7.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาแนวทางการส่งเสริมการสร้างรายได้ให้ชุมชนมีเศรษฐกิจท้องถิ่นที่เติบโต ลดปัญหาการว่างงาน
2. ควรเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น พร้อมกับการนำเสนอแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการกลับมาเที่ยวซ้ำอีก

3. ควรขยายขอบเขตการศึกษาไปยังกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติ และ นักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มที่น่าสนใจอื่น เช่น กลุ่มคู่รัก กลุ่มนักเรียนนักศึกษา กลุ่มหน่วยงานราชการ กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กลุ่มนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560) คู่มือการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ กรุงเทพฯ. : กรมการท่องเที่ยว.
- จันทร์จิรา สุขบรรจง. (2559). การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของหนานมดแดง อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของหนานมดแดง อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง. ปรินญาหมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ชัชวาลย์ เรื่องประพันธ์. (2543). สถิติพื้นฐาน. (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 5). ขอนแก่น : คณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นันทธิกาญจน์ ฤทธิเทวา. (2563). ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวและคุณค่าที่ได้รับจากการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อการกลับมาเที่ยวซ้ำ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดสงขลา ปรินญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- นิคม จารมณี. (2536). การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2558). การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.
- พงศ์กฤต นันทนากรณ์. (2564). พฤติกรรมนักท่องเที่ยวและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงศิลปะบนฐานแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ จังหวัดราชบุรี. วารสารศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 8, (1) 102-112.
- พรธิดา เทพประสิทธิ์. (2564). แนวทางการสร้างศักยภาพและการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้เป็นเมืองท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี. วารสารวิทยาดุสิตธานี, 15, (2) 297-313.
- พลธนธรณ์ ประดิษฐ์เวทย์. (2563). ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจและการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวที่มีต่อชุมชนท่องเที่ยว ธ.ก.ส. ในเขตพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทย ปรินญาการจัดการมหาบัณฑิต. วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ภักสิริ เผือกผ่อง. (2562). ปัจจัยทางการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเที่ยวซ้ำของตลาดน้ำวัดลำพญา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม. วารสารสังคมศาสตร์บูรณาการ, 6 (2), 132-154.
- มิ่งขวัญ สมบัติแก้ว. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกลับมาเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวในจังหวัดชุมพร. ปรินญาหมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วนารัตน์ บุญธรรม. (2565). การศึกษาพฤติกรรมและแรงจูงใจในการตั้งใจกลับมาเที่ยวซ้ำ กรณีศึกษาจังหวัดสุรินทร์. วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์, 23, (2) 39-49.
- ศลิษา ธีรานนท์และเจริญชัย เอกมาไพศาล (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวกรณีศึกษาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดนครปฐม-สมุทรสงคราม. วารสารการบริหารนิเทศบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น, 8, (6) 26.
- สุรเชษฐ์ อ่ำสั้น. (2560). แนวทางกลับมาเที่ยวซ้ำในแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน จังหวัดเชียงใหม่. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, การจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ, คณะการจัดการการท่องเที่ยว, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุดแดน วิสุทธิลักษณ์. (2558). องค์ความรู้ว่าด้วยเรื่องการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ : คู่มือแนวทางปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ: คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดราชบุรี. (2562).อุทยานหินเขางู อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี. สืบค้นจาก https://ratchaburi.mots.go.th/news_view.php?nid=462.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566). ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13. สืบค้นจาก https://www.nesdc.go.th/download/Plan13/Doc/Plan13_DraftFinal.pdf.
- Cochran, W. G. (1977). Sampling Techniques. (3rd edition). New York: John Wiley and Sons Inc.
- Dickman, S. (1996). Tourism: An Introductory Text. Sydney: Hodder Education.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1997). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. Dutch Journal of Educational Research. 2, 49-60.